

قطعاتی برای گیتار کلاسیک

پیمان فخاریان

مؤسسه‌ی فرهنگی - هنری ماهور

تهران ۱۳۹۱

فهرست نویسی پیش از انتشار

سرشناسه	:	فخاریان، پیمان، ۱۳۴۹ -
عنوان و نام پدیدآور	:	قطعاتی برای گیتار کلاسیک / ساخته‌ی پیمان فخاریان.
مشخصات نشر	:	تهران: ماهور، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری	:	۶۴ ص. + پارتیسیون؛ ۲۲×۲۹ س.م.
شابم	:	۹۷۹-۰-۸۰۲۶۰۴-۳۱-۵
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	گیتار -- پارتیسیون
رده‌بندی کنگره	:	MT ۵۸۵/ف۳ق۱۳۹۰۶
رده‌بندی دیویی	:	۷۸۷/۷۰۷
شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی	:	۲۵۵۰۷۳۲

مؤسسه‌ی فرهنگی - هنری ماهور

تهران، خیابان حقوقی، شماره‌ی ۴۲، طبقه‌ی همکف

کدپستی ۱۶۱۱۹، صندوق پستی ۴۷۷-۱۹۵۷۵

تلفن: ۷۷۶۰۱۰۲۰ فکس: ۷۷۵۰۶۵۵۳

www.mahoor.com

info@mahoor.com

قطعاتی برای گیتار کلاسیک

پیمان فخاریان

طرح جلد: شیما خاکی

عکاس: لایلا اخوان

چاپ اول: ۱۳۹۱

تعداد: ۲۰۰۰ جلد

لیتوگرافی: کارا

چاپ: سعدی

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۹۷۹-۰۰-۸۰۲۶۰۴-۳۱-۵ ISMN: 979-0-802604-31-5

مقدمه

این مجموعه از بین بیش از صد قطعه که برای گیتار نوشته‌ام انتخاب شده است. سعی کردم قطعه‌هایی که قبلاً اجرا شده‌اند را انتخاب کنم. آهنگ‌سازی من تحت تأثیر موسیقی آمریکای لاتین و اسپانیاست اما از سه آهنگ‌ساز معاصر یعنی فرانسیس کلینجان، دوشان بوگدانویچ و اندرو یورک تأثیر بسیاری گرفته‌ام. ملودی همچون بیان حالات درونی‌ام در کارهای من اهمیت دارد. استفاده از ملودی ساده و بسط آن‌ها را از یورک، استفاده از مترها و تنالیت‌های متنوع را از بوگدانویچ و فضای بیانی ملودی را از کلینجان بهره گرفته‌ام. گاهی تمام این آموخته‌ها را برای رسیدن به یک فضای تازه با هم درآمیختم. گاهی تنها بیان یک حالت درونی یا یک آشفتگی دستمایه‌ی به وجود آمدن یک قطعه شد؛ اما اصولاً نوشتن باعث می‌شود آشفتگی‌های درونی‌ام برطرف شود و خودم را بیشتر بشناسم. قضاوت این که چقدر در این امر موفق بوده‌ام با من نیست. در پایان از راهنمایی‌های آقای هوشیار خيام، کیاوش صاحب‌نسق و درست عزیزم آرش امیرخوانساری سپاس گزارم.

پیمان فخاریان

بهار ۱۳۹۱

آخرین رقص

این قطعه درواقع داستان برگي است که آرزوي جداشدن از درخت دارد. وقتی جدا می شود شروع به رقصیدن می کند. اما پس از مدتی متوجهی برگ های خشکی که بر زمین افتاده اند می شود و تازه می فهمد چه اتفاقی افتاده است و غمگین می شود، اما پس از چند لحظه به خود می آید و شروع به آخرین رقص اش می کند.

مرکب ها

این قطعه ها به خاطر فرم ترکیبی آنها نام گذاری شده اند. تغییر متنوع مترها و نیز تغییر غیرقابل پیش بینی فضاها ی ملودی از ویژگی های بارز این مجموعه قطعه ها است.

کافه ۸۸

تصویر نوازنده ای در یک نور موضعی که در گوشه ی یک کافه تنهایی خود را بیان می کند.

کولاژها

این فرم از نقاشی گرفته شده است. این قطعه ها از تکه های مختلفی برای رسیدن به یک فرم مستقل شکل گرفته اند.

گلایه ها

این مجموعه از قطعه ها گلایه های مختلفی اند که گاه بسیار محزون و گاهی عصبانی و تند هستند، اما جملگی در درون حل می شوند.

تسلی دادن

فرم این قطعه از شعر گرفته شده است. میزان های متفاوتی به شکل در بیان می شوند و در یک میزان با ریتمی متفاوت به آرامش می رسند. در کل یک جور دلداری دادن به خود است.

قطعه ی شمع و پروانه

در این قطعه سیم ششم نماد شمع بوده و ثابت و کم تحرک در نظر گرفته شده است. همچنین سیم اول نماد پروانه است که پتانسیل زیادی برای نزدیک شدن به شمع دارد. آکوردهای تعلیقی که در وسط این دو سیم شنیده می شوند کرانی بیننده را از اینکه در انتها چه اتفاقی برای این پروانه می افتد برمی تابد. در انتهای قطعه پروانه به شمع نزدیک می شود و در اثر حرارت دور می شود این کار ادامه پیدا می کند تا پروانه می سوزد و بعد این حکایت تمام می شود.

— قطعه هایی که به اسم اشخاص است در فرم آهنگ سازی آنها ساخته شده و به آنها تقدیم شده است.

فهرست

۹	مرکب شماره‌ی
۱۱	مرکب شماره‌ی ۶
۱۳	مرکب شماره‌ی ۲
۱۴	کافه ۸۸
۱۶	کلاژ شماره‌ی ۱
۱۸	گلایه شماره‌ی ۱
۱۹	گلایه شماره‌ی ۴
۲۰	گلایه شماره‌ی ۸
۲۲	تقدیم به استور پیاتزولا
۲۵	امپرسیون
۲۷	تقدیم به فرانسیس کلینجان
۲۹	تقدیم به مارک سالمبرگ
۳۱	لامنتو
۳۲	لامنتو شماره‌ی ۲
۳۴	لامنتو شماره‌ی ۳
۳۵	آخرین رقص
۳۸	مردی که لب نداشت
۴۰	تقدیم به آنتونیو مانخون
۴۲	نشانه
۴۳	فریاد
۴۷	شاعرانه
۴۹	دلداری دادن
۵۰	تانگو
۵۱	داستان شمع و پروانه
۵۴	چرا
۵۶	تقدیم به اندرو یورک
۵۹	تا با فانتزی